

**POLSKA
RZECZPOSPOLITA
LUDOWA**

**URZĄD
PATENTOWY
PRL**

O P I S P A T E N T O W Y PATENTU TYMCZASOWEGO

71692

Patent tymczasowy dodatkowy
do patentu _____

Kl. 21e,1/04

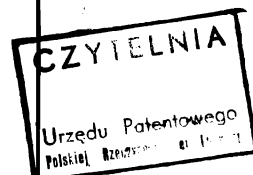
Zgłoszono: 04.01.1972 (P. 152 749)

Pierwszeństwo: _____

MKP G01r 1/04

Zgłoszenie ogłoszono: 30.05.1973

Opis patentowy opublikowano: 12.10.1974

Twórcy wynalazku: Jerzy Bodnar, Wacław Kosianko

**Uprawniony z patentu tymczasowego: Zjednoczone Zakłady Elektronicznej Aparatury
Pomiarowej „Elpo”, Warszawa (Polska)**

Obudowa miernika w szczególności tablicowego

Przedmiotem wynalazku jest obudowa miernika, w szczególności tablicowego. Mierniki takie są stosowane zwłaszcza w systemach: pomiarowych, centralnej rejestracji i regulacji, automatyki i sterowania.

Znane są obudowy składające się z korpusu, o kształcie zazwyczaj prostopadłościanu lub bryły obrotowej z występnym w przedniej części w formie kołnierza, który opiera się o tablicę po wmontowaniu w nią miernika.

Obudowy te posiadają na swych korpusach pomocnicze elementy mocujące takie jak: zaczepy, występy, uszy z otworami przelotowymi lub gwintowanymi służące do zamocowania mierników w tablicach. Mocowanie to jest zazwyczaj realizowane przy pomocy zwykłych wkrętów z łbem lub szpilek odporowych, od przodu lub od tyłu miernika.

Niedogodnością tego rodzaju konstrukcji obudów jest konieczność wykonywania dodatkowych wycięć lub otworów pod elementy mocujące, niejednokrotnie o tolerowanym rozstawieniu w tablicach, ponieważ elementy mocujące wychodzą poza gabaryty korpusu miernika.

Inną niedogodnością jest tylko jednostronna możliwość montażu i demontażu miernika w tablicy to znaczy albo od jej przodu albo od tyłu.

Jeszcze inna niedogodność to utrudniony montaż kilku mierników blisko obok siebie gdyż elementy mocujące mierniki w tablicy, zwiększając gabaryt miernika a tym samym zużycie materiałów, narzucają odległości między nimi znacznie większe od wynikających z gabarytów samych obudów.

Celem wynalazku jest opracowanie konstrukcji obudowy miernika pozwalającej na: umieszczenie go w tablicy bez konieczności wykonywania w niej dodatkowych otworów czy wycięć, pod elementy mocujące, wygodne mocowanie i demontaż zarówno od przodu jak i od tyłu tablicy, możliwość montażu kilku mierników obok siebie przy odległości między nimi wynikającej jedynie z gabarytów obudów, zmniejszenie zużycia materiałów.

Rozwiązanie zagadnienia technicznego prowadzące do tego celu polega na wbudowaniu elementu mocującego, którym jest łapka dociskająca osadzona na obrotowej osi, w korpus obudowy miernika w ten sposób, że w stanie zdemontowanym elementy mocujące nie przekraczają gabarytów tego korpusu, przy czym manipulacja łapką dociskającą może odbywać się zarówno od przodu jak i od tyłu miernika.

W konstrukcji według wynalazku obudowa miernika, składająca się z korpusu z występnym w przedniej części w formie kołnierza, posiada co najmniej jedno kształtowe wgłębienie wykonane w przedniej części korpusu tuż za kołnierzowym występem, który to występ ogranicza omawiane wgłębienie od przodu obudowy. Wgłębienie, najkorzystniej o przekroju półkola lub prostokąta, posiada dwie płaszczyzny wzajemnie równoległe formujące to wgłębienie, przy czym jedna z tych płaszczyzn jest płaszczyzną kołnierza obudowy. We wspomnianych dwu równoległych płaszczyznach wgłębienia są obrotowo osadzone końce osi, na której jest zamontowana łapka dociskająca o kształcie zbliżonym do zarysu kształtowego wgłębienia, przy czym połączenie łapki dociskającej i osi jest połączeniem gwintowym o gwincie najkorzystniej samohamownym. Końce osi są ukształtowane pod klucz lub/i śrubokręt.

Zaletą wynalazku jest możliwość szybkiego i ułatwionego mocowania lub odmocowania miernika przez pokręcanie oską łapki dociskającej, zarówno od czoła jak i od tyłu przyrządu, zmniejszenie gabarytów obudowy miernika i tablicy, łatwiejsze dostosowanie tablicy do montowanego w niej miernika.

Przmiot wynalazku jest przedstawiony w przykładzie wykonania na załączonym rysunku, na którym fig. 1 przedstawia widok wmontowanego w tablicę miernika od tyłu, fig. 2 – osiowy przekrój wzdłużny A–A elementu mocującego, fig. 3 – przekrój poprzeczny B–B tego elementu przed zamocowaniem.

Jak pokazano na fig. 1, fig. 2 i fig. 3, prostokątny korpus obudowy miernika 1 jest wsunięty, w korespondujący z nim otwór tablicy 6 aż do kołnierza obudowy 2. W dwu przeciwległych bokach korpusu 1 są wykonane wgłębienia 3 w których znajdują się osie 4 z osadzonymi na nich, przy pomocy gwintu, łapkami dociskającymi 5. Kształt łapek dociskających przypomina dużą literę U a każda oś 4 jest usytuowana nieco powyżej środka swego wgłębienia 3. Końce każdej osi 4 podparte obrotowo w kołnierzu obudowy 2 i jej korpusie 1, posiadają nacięcia pod śrubokręt.

Zastrzeżenia patentowe

1. Obudowa miernika, w szczególności tablicowego, zwłaszcza o kształcie bryły obrotowej lub prostopadłościanu z wystającym na zewnątrz obrzeżem tworzącym rodzaj kołnierza, znamienna tym, że w korpusie obudowy (1) wykonane jest co najmniej jedno kształtowe wgłębienie (3), w którym jest obrotowo osadzona oś (4) z zamontowaną na niej łapką dociskającą (5).

2. Obudowa miernika według zastrz. 1, znamienna tym, że kształtowe wgłębienie (3), o przekroju korzystnie półkola lub prostokąta zamknięte od przodu kołnierzowym obrzeżem posiada płaszczyznę równoległą do płaszczyzny kołnierzowego obrzeża zamykającą to wgłębienie (3) od tyłu.

3. Obudowa miernika według zastrz. 1, znamienna tym, że końce osi (4) są ukształtowane w znany sposób pod klucz i/lub śrubokręt a na części osi (4) jest wykonany gwint.

4. Obudowa miernika według zastrz. 1 i zastrz. 3, znamienna tym, że kształt łapki dociskającej (5) jest zbliżony do zarysu kształtowego wgłębienia (3) a jego połączenie z osią (4) jest połączeniem gwintowym, przy czym gwint ten jest korzystnie samohamowny.

